

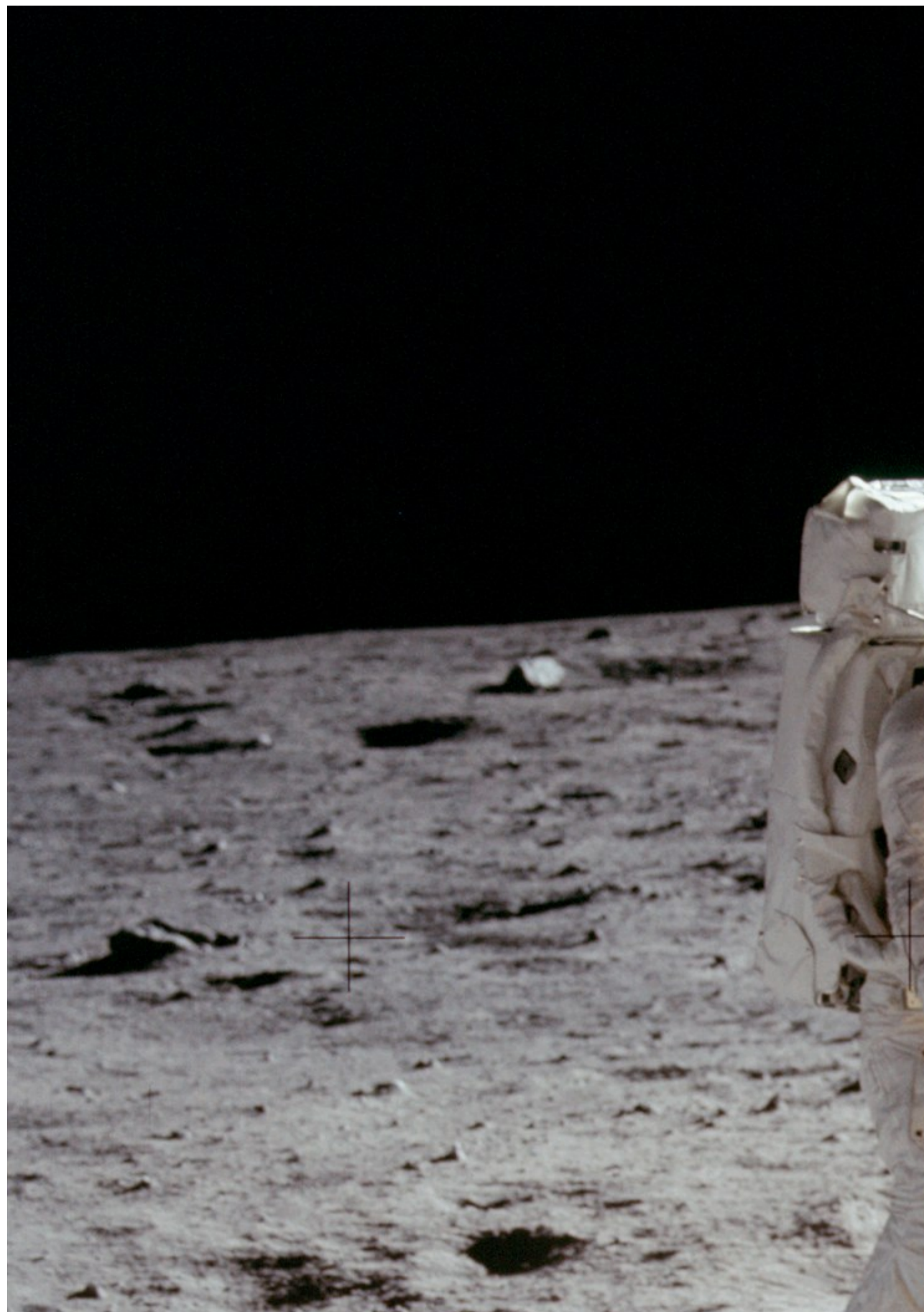
Γιατί οι θεωρίες συνωμοσίας για το ταξίδι στη Σελήνη είναι ανυπόστατες (Διονύσης Σιμόπουλος - Αλέξης Δεληβοριάς)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=167272>]

Αξίζει, επίσης, να σημειώσουμε εδώ ότι οι συνωμοσιολόγοι που ισχυρίζονται ότι το Πρόγραμμα Apollo δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ επειδή απλά οι ΗΠΑ δεν διέθεταν τότε την απαραίτητη τεχνολογία για να το φέρουν εις πέρας, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με άλλους ισχυρισμούς τους, που αναφέρονται σε άλλες θεωρίες συνωμοσίας οι οποίες θέλουν τη NASA να έχει αναπτύξει εντυπωσιακές τεχνολογίες πτήσης διαστημοπλοίων με τη χρήση «αντιβαρύτητας». Είναι ποτέ δυνατό να πιστέψει κανείς ότι η αμερικανική κυβέρνηση διέθετε ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '50 αντιβαρυτική τεχνολογία και δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει ένα απλό ταξίδι στην Σελήνη; Μάλλον όχι.

Το κύριο χαρακτηριστικό μιας επιτυχημένης συνωμοσίας αυτού του τύπου είναι να την γνωρίζουν όσο το δυνατό λιγότεροι άνθρωποι, αλλιώς η διαρροή και η αποκάλυψή της είναι σίγουρη. Τι συμβαίνει όμως σ' αυτή τη περίπτωση; Έχουμε τους 27 αστροναύτες που περιφέρθηκαν γύρω από τη Σελήνη, εκ των οποίων οι 12 αστροναύτες περπάτησαν στην επιφάνεια του φυσικού μας δορυφόρου. Έχουμε, επί πλέον, τους χιλιάδες επιστήμονες, τεχνικούς, μηχανικούς και υπαλλήλους της NASA που σχεδίασαν και κατασκεύασαν τις διαστημοσυσσκευές Apollo και τους πυράυλους Saturn και οι οποίοι παρακολούθησαν και κατέγραψαν βήμα προς βήμα την αποστολή των διαστημοσυσσκευών προς και από τη Σελήνη. Έχουμε τους επιστήμονες, μηχανικούς και τεχνικούς των Σοβιετικών που για τους δικούς τους λόγους έκαναν ακριβώς το ίδιο. Και εάν αυτό δεν σας είναι αρκετό, έχουμε τις χιλιάδες των επιστημόνων από εκατοντάδες ερευνητικά κέντρα και πανεπιστήμια παγκοσμίως, τα οποία δεν ελέγχονται από την Αμερικανική Κυβέρνηση και οι οποίοι μελέτησαν τα δείγματα των σεληνιακών πετρωμάτων και δημοσίευσαν τα αποτελέσματα των μελετών τους σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, χωρίς ούτε ένας απ' αυτούς να αμφισβητήσει την προέλευσή τους.

Και πώς θα μπορούσε άλλωστε; Τα σεληνιακά δείγματα που έφεραν πίσω οι Αμερικανοί αστροναύτες διαφέρουν κατά πολύ από τα πετρώματα που βρίσκουμε στη Γη, ούτε όμως και μπορούν να «κατασκευαστούν» στο εργαστήριο. Ας δούμε γιατί. Πρώτα απ' όλα, σε αντίθεση με τα πετρώματα της Γης τα σεληνιακά πετρώματα είναι τελείως άνυδρα, δεν εμπεριέχουν δηλαδή νερό στην κρυσταλλική τους δομή. Επί πλέον, σύμφωνα με τη χημική ανάλυση των κομματιών πυροκλαστικού γυαλιού που εντόπισαν οι αστροναύτες του Προγράμματος Apollo στη Σελήνη, η ηλικία τους είναι τουλάχιστον 3 δισεκατομμυρίων ετών. Στη Γη, αντίθετα, τέτοιο ηφαιστειακό γυαλί, έπειτα από λίγα μόλις εκατομμύρια χρόνια θα παρουσίαζε εμφανή ίχνη διάβρωσης εξαιτίας του νερού που υπάρχει στον πλανήτη μας, ενώ τέτοια ίχνη διάβρωσης δεν εντοπίστηκαν από τους εκατοντάδες ανεξάρτητους επιστήμονες που τα μελέτησαν.

Εντοπίστηκε αντιθέτως κάτι άλλο, που θα ήταν αδύνατο να συμβεί στις συνθήκες που επικρατούν στο πλανήτη μας. Η επιφάνεια των σεληνιακών δειγμάτων καλύπτεται από αναρίθμητους μικροσκοπικούς «κρατήρες» που σχηματίστηκαν κατά το βομβαρδισμό τους από μικρομετεωρίτες. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβεί μόνο σε περιβάλλον με ελάχιστη ή καθόλου ατμόσφαιρα. Επειδή οι μικροσκοπικές αυτές διαστημικές βολίδες κινούνται στο διάστημα με ταχύτητες που υπερβαίνουν τα 50.000 χιλιόμετρα την ώρα, καθώς εισέρχονται στην ατμόσφαιρα αναφλέγονται εξαιτίας της τριβής και γι' αυτό τα μικροσκοπικά αυτά

βαθουλώματα απουσιάζουν από τα γήινα πετρώματα παντελώς.

Η Σελήνη όμως δεν έχει ατμόσφαιρα για να την προστατέψει, τα μικροσκοπικά αυτά σωματίδια χτυπάνε τα επιφανειακά της πετρώματα σκάβοντας τους χαρακτηριστικούς αυτούς μίνι-κρατήρες που είναι ορατοί στο μικροσκόπιο. Ορισμένοι θα αντιτάξουν ότι τα σεληνιακά δείγματα δεν ήταν παρά σεληνιακοί μετεωρίτες που τους βρήκε η NASA στην Ανταρκτική. Ούτε όμως η εξήγηση αυτή είναι σωστή γιατί πολύ απλά τα μικροσκοπικά αυτά αποτυπώματα που προκλήθηκαν από το βομβαρδισμό μικρομετεωριτών θα είχαν εξαφανιστεί αφού με την είσοδό τους στην γήινη ατμόσφαιρα οι σεληνιακοί μετεωρίτες αναφλέγονται και εξαλείφουν έτσι τους μίνι-κρατήρες που είχαν χαραχτεί πάνω τους όσο βρίσκονταν στη Σελήνη.

Ένα άλλο γεγονός που αποδεικνύει ότι οι επανδρωμένες αποστολές στη Σελήνη ήταν ένα πραγματικό γεγονός είναι και το εξής: οι αστροναύτες στους σεληνιακούς τους περιπάτους εγκατέστησαν, μεταξύ άλλων, και ειδικούς ανακλαστήρες προκειμένου να υπολογιστεί ο χρόνος που χρειάζεται μια δέσμη laser να κάνει το ταξίδι από τη Γη στη Σελήνη μετ-επιστροφής και ως εκ τούτου να υπολογιστεί η απόσταση που χωρίζει το φυσικό μας δορυφόρο από το πλανήτη μας. Το συγκεκριμένο πείραμα λειτουργεί ακόμα και σήμερα (Lunar Laser Ranging Experiment) και έχει μάλιστα επιβεβαιώσει ότι η Σελήνη απομακρύνεται από το πλανήτη μας κατά 4 περίπου εκατοστά του μέτρου κάθε χρόνο.

Οι θιασώτες των θεωριών συνωμοσίας επικαλούνται ως αδιάσειστο στοιχείο της συνωμοσίας και το γεγονός ότι στις φωτογραφίες που πάρθηκαν στην Σελήνη απουσιάζουν παντελώς τα άστρα από τον σκοτεινό σεληνιακό ουρανό. Αυτό είναι μάλιστα ένα από τα βασικά τους επιχειρήματα και ίσως το πιο εύκολο να καταρριφθεί. Αν παραδεχτούμε προς στιγμή ότι το επιχείρημα αυτό είναι σωστό θα πρέπει να αποδεχτούμε επίσης ότι ένας ερευνητικός οργανισμός του μεγέθους της NASA λειτουργώντας ως ένας άλλος γκαφατζής παραγωγός-σκηνοθέτης τύπου Κλουζό «ξέχασε» να συμπεριλάβει άστρα στις «στημένες» φωτογραφίες της Σελήνης, πράγμα προφανώς απίθανο εάν αναλογιστεί κανείς τις πολιτικές και στρατιωτικές πιέσεις των πανίσχυρων εμπνευστών της συνωμοσίας που θα απαιτούσαν η απάτη να είναι τέλεια και να ελεγχθούν επανειλημμένα οι όποιες πλαστές φωτογραφίες είχαν κατασκευαστεί προκειμένου να φαίνονται επιστημονικά έγκυρες. Θα πρέπει να πιστέψουμε δηλαδή ότι η NASA δεν ήταν μόνο ανίκανη να στείλει αστροναύτες στη Σελήνη αλλά ήταν και εντελώς ανίκανη να «στήσει» μια πιστευτή και «επιστημονικά έγκυρη» κινηματογραφική παραγωγή-απάτη. Φυσικά η πραγματικότητα είναι πολύ πιο απλή: τα άστρα υπάρχουν, απλά είναι πολύ αμυδρά για να αποτυπωθούν σε φιλμ.

[Συνεχίζεται]